

DE REIZEWANG

WEEKBLAD VOOR DE
TROEPEN OP SUMATRA

No. 14

Uitgave:

Dienst voor Leger-
contacten Medan

Redactie
Administratie

Troepencommando
Serdangweg
Telefoon: Mili 24.

In Noord-Sumatra verrijzen

MODERNE KAMPEMENTEN

LICHT LUCHT EN RUIMTE. Aan deze slogan denkt men als men de tegenwoordige kampen bekijkt die de legerleiding ten behoeve van haar soldaten laat bouwen.

Licht lucht en ruimte zijn een begrip voor welks verwezenlijking ieder mens vecht. Licht lucht en ruimte hebben de voorspellingen van betere rust in het verblijf, een grotere hygiëne, gezondere gezinsbinding en een daling in het alcoholgebruik, niet beschaamd gemaakt. Dat ondervonden de mensen in Nederland nadat men de beschikking over betere woningen kreeg en zo is het ook voor de militairen gegaan; toen de Nederlandse legerleiding, die nu eenmaal niet over een nacht ijs gaat, met een moderner kazernebouw begon. Zo ging het er eens in Indonesië.

Op Sumatra's Oostkust

In het gebied van de Negara Sumatera Timur, zijn thans drie moderne kampementen in aanbouw, onder leiding van de genie.

Zo is in Bindjei ten behoeve van de Barisan Pengawal een modern complex verrezen waarvan de officiële opening wel niet lang op zich zal laten wachten. 24 barakken voor 32 gezinnen waarbij elke gehuwde militair met zijn gezin een slaapkamer van 3 bij 3 meter en een voorkamer, eveneens van 3 bij 3 meter toegewezen krijgt.

Twaalf barakken voor elke dertig ongetrouwden, 6 compagnieskantoren met rustkamers, ziekenzaal, cantine en nog meer gebouwen welke noodzakelijk zijn teneinde verscheidene compagnieën op geriefelijke wijze te huisvesten.

In Siantar, alwaar reeds met de voorbereidingen een aanvang is gemaakt, gaat de Genie een kazerne bouwen welke ietwat groter zal worden dan de kazerne van Bindjei. Hiervoor zijn o.m. 1.500.000 kg hout en 4.000.000 bakstenen nodig.

In Medan bestond dringend behoefte de vele troepen onder te brengen in militaire kampementen, waarbij het plan is ontstaan een kampement te bouwen naar het voorbeeld in Bindjei. De praktijk bij het bouwen aldaar opgedaan, zou een goed geoutilleerd kamp geven. Hier zou dan een KNILkamp worden gebouwd.

Toen de plannen voor het bouwen van een nieuw en semi-permanent kamp vaste vorm aannamen en het fiat uit Batavia was verkregen, begonnen luitenant-kolonel J. Swartjes, de territoriaal geniechef van geheel Sumatra en zijn medewerkers met de uitvoering hiervan. Terwijl de elc. A. ten Broeke met de algemene leiding werd belast, werkte vdg. H.E. Rijn- ders, die ook het kampement te Bindjei ontwierp, met zijn technische staf van medewerkers in de tekenkamer om de details uit te werken.

De uitvoering van het werk werd uitbesteed aan de aannemer H.J.E. van der Ven. Gezien de precieze materialenpositie, hielp de genie in de materialenvoorziening, (500.000 kg hout bijvoorbeeld). De directie van de werkzaamheden bleef bij de genie berusten. Zo kon men door een

prettige samenwerking tot de grootst mogelijke resultaten komen, een reden waarom ook het kampement vier weken vroeger werd „opgeleverd” dan in het aannemingscontract was overeengekomen.

Men begon in October 1948 met de werkzaamheden en nu is men zover gereed, dat de verdere afwerking aan de genie wordt overgelaten die nog slechts de verlichting en de waterleiding in orde moet laten brengen, het terrein moet egaliseren en de barakken moet verven.

De bouwwijze is zeer praktisch en geen middel is onbepoofd gelaten er een model-kamp van te maken. De barakken zijn, gezien de schaarste aan goede materialen, opgetrokken uit bilik (gevlochten bamboewanden) en atapdaken, maar de constructie is zodanig, dat later veranderingen kunnen worden aangebracht en de gebouwen meer permanent kunnen worden gemaakt. Zo zal waarschijnlijk de dakbedekking over enige tijd met dakpannen worden uitgevoerd. De dakconstructie, de kap, is hier reeds op berekend. De vloeren zijn van cement.

Een dezer dagen liepen we met overste J. Swartjes, de mentor die de supervisie over de bouw van deze kampementen bezit, over de terreinen aan de Doerianweg. Rondom het

DE GENIE bouwt

De genie, een legeronderdeel, samengesteld uit ambachtslieden, handwerkslieden, bouwvakarbeiders onder leiding van bekwame opzichters en uitvoerders, een legeronderdeel dat overal waar geknutseld, geklopt, gehamerd, gebroken of opgeruimd moet worden, paraat is, verricht niet alléén werkzaamheden ten dienste van het militaire apparaat. Ook aan burgerinstanties wordt de behulpzame hand geboden, teneinde de kennis van ervaring, hoofd en handen in dienst te stellen van de wederopbouw in de meest ruime zin.

De genie immers, heeft de „tools”, de spullen, maar de genie heeft ook bekwame leiders en de kundige werklieden.

In Medan, bijvoorbeeld, werd geholpen bij de liquidatie der stadsontsierende obstakels, zoals auto-kerkhoven. Wegen werden aangelegd, terreinen werden geëgaliseerd en hand- en spandiensten werden verleend bij de rehabilitatie der burgergebouwen.

Een dezer dagen is een van onze medewerkers eens gaan kijken bij de bouw van de nieuwe militaire kampementen te Medan. Zijn bevinden over dit, onder leiding van de genie, uitgevoerde werk, vindt de lezer hiernaast.

grote exercitie-sportveld, bevinden zich met grote tussenruimten de tien „hongs”, zoals de Chinese arbeiders de barakken noemen. Het woord lijkt een beetje op ons begrip „honk” en dat veronderstellen deze barakken ook te zijn. Een barak bestaat uit twee vleugels, verbonden

door een overdekte was- en kookgelegenheid, waar ieder gezin (want de vrouw van de KNIL soldaat kookt voor haar gezin haar eigen potje) een eigen plaats en een eigen kastje heeft.

Alles is van binnen even luchtig, want de wanden zijn niet tot de dakbedekking opgetrokken. Ook de administratieve gebouwen zijn van alle gemakken voorzien. Overste Swartjes wees ons op de praktische speelgelegenheden en met vliegengaas bedekte keukengoedangs. Men ontziet zich niet, drastische veranderingen aan te brengen wanneer iets in de praktijk niet voldoet. Eerst zijn er proeven genomen voor men met het dichten en verven van de bilik begon.

De geniechef maakte tijdens deze rondgang tegen de adjudant A. Th. E. de Groeve (die op het terrein bij het bouwen met de aannemer de genie vertegenwoordigt) de opmerking dat de plaatsing van de schoorsteen bij de centrale kookpotten in Bindjei niet geheel heeft voldaan. Nu moest ook hier de schoorsteen worden verplaatst. Een bezigheid die weer omvangrijke metselarij en soesah met de dakbedekking met zich mee brengt, maar die toch uitgevoerd moest worden. De genie stelt er prijs op bij de opening die vermoedelijk in Juni zal worden gehouden, het kamp in alle opzichten goed af te leveren.

R.L.M.

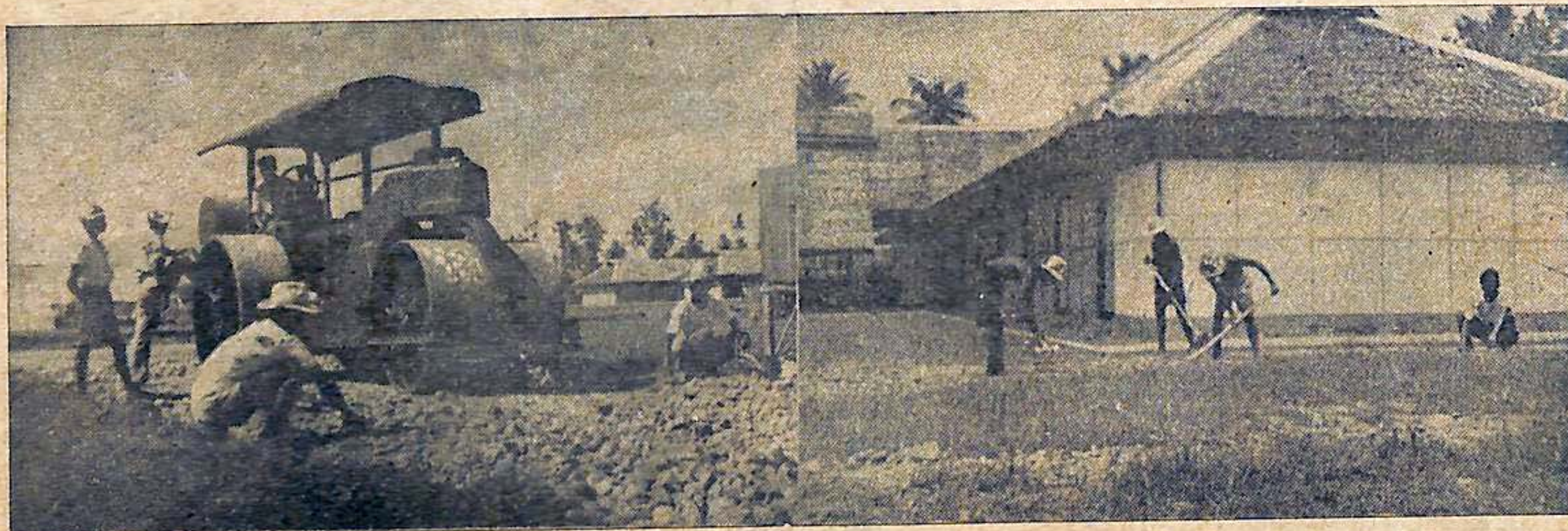
WENST U

een grappig verhaal te lezen? „Pak, aan de slag” op pagina 6;

over land en volk? „Indragiri, land van de rivier” en „Tsing Bing”, op pagina 3;

kent u de Millers nog? Zie pagina 7;

op pagina 8 leest u de ervaringen van Wim Slikhuis, die pas uit Amerika in zijn „home” is teruggekeerd.

Wanneer de bouw gereed is, de timmerlieden de laatste hand aan het houtwerk hebben gelegd en de schilders reeds voor een deel klaar zijn (foto rechts) begint men het terrein te egaliseren en de wegen aan te leggen. Op de foto links geeft de adjudant A. Th. E. de Groeve enige instructies aan de Indonesische arbeider die met zijn stoomwals in dienst van de genie staat. De andere werkkrachten zijn ondergeschikt aan de aannemer die het werk uitvoert en zo bouwen militair en burger aan de nieuwe utiliteitswerken, kazernes e.d. ter Oostkust.

Het belangrijkste nieuws deze week was wel de ondertekening van het Atlantisch Pact dat op 4 April 1949, des namiddags te vier uur in het ministerie van arbeid te Washington plaats vond. Veertien ministers, waaronder de minister van Buitenlandse Zaken van Nederland, mr. D. U. S t i k k e r, zetten hun handtekening onder het verdrag, waarmee Nederland o.a. afstand doet van zijn neutraliteits-politiek en tesamen met de andere westerse mogendheden, een hecht blok zal vormen tegen agressie van welke mogendheid dan ook. Voorts stond het vraagstuk van de grenscorrecties in het middelpunt aller belangstelling. Van Duitse zijde wordt vanzelfsprekend veel misbaar gemaakt tegen de beslissingen welke thans zijn genomen door de regeringen van Frankrijk, Engeland, de USA en de Beneluxlanden. (Zo men weet betreffen de correcties voor Nederland, gebieden tussen Lobith en 's-Herenberg, voorts ten oosten van Sittard met de Duitse plaatsen Tuddern, Hoeningen en de Duitse instulping ten westen van Aken, ten zuiden van Kerkrade-Spekholzerheide en ten noorden van Vaals. In het laatste gebied liggen kolenmijnen.) „Waardevol”, zeggen de Duitse buurlieden. „Waardeloos”, zeggen de Nederlanders. De Duitsers, die bij de annexatie zijn betrokken, mogen de nationaliteit aannemen, welke zij wensen. „Onsportief van jullie om weerloze mensen aan te vallen”, schreeuwen de Moffen. En dat, nu wij bijna weer worden herinnerd aan de 10de Mei 1940**

De Nederlandse maatschappij: „De Verenigde Nederlandse Scheepvaartmaatschappij” is in een tarievenoorlog gewikkeld met buitenlandse scheepvaartmaatschappijen welke verbindingen onderhouden met de Europese vastelandshavens en India, Pakistan en Ceylon. Tijdens een vrachtenconferentie te Londen werden enige besluiten genomen waardoor Nederland werd benadeeld en andere maatschappijen werden bevoordeeld. Nederland heeft zich toen uit deze gemeenschap — de Karma — teruggetrokken, en de Nederlandse schepen vervoeren nu de ladingen ver beneden de prijzen welke voor de, bij de Karma aangesloten, maatschappijen gelden. ** De K.L.M. maakt melding van een recordvlucht van de constellation GOUDA, die de eerste vlucht Amsterdam-New-York, zonder tussenlandingen volbracht in 14 uur en 54 minuten. Bravo KLM ** De autofabriek Van Doorne te Eindhoven zal in 1950 beginnen met de productie van 2000 vrachtauto's per jaar, zijnde vijftonnars en drietonners en wellicht zullen in de toekomst ook personenauto's worden vervaardigd. ** De KNAC deelde mede, dat het aantal motorvoertuigen medio Maart 237.850 — dat is ongeveer evenveel als op 1 Mei 1940 — was. Het aantal personenauto's wordt geschat op 83.000 (104.000 in 1940), het aantal autobussen op 4.850 (4.700), het aantal motorfietsen, inclusief driewielers op 79.000 (71.500), het aantal vrachtauto's etc. op 71.000, inclusief 12.000 landbouwtractors

(resp. 55.000 en 3.000). Het aantal personenauto's is dus nog 20% minder dan voor de oorlog. ** De N.V. Kon Paketvaart Mij. bestelde 3 nieuwe schepen van het z.g. „Ba” type, resp. bij de N.V. Boele's scheepswerven en de Rotterdamse Droogdok Mij. (Van dit type schepen varen er reeds een achttal in de archipel). ** Nu de Mataram, een nieuwe schuit van de Kon. Rotterd. Lloyd haar maidentrip naar Indonesia maakte, is de vloot van deze maatschappij tot boven het vooroorlogse peil gegroeid. De Mataram is een zusterschip van de Garut en de Slamet. ** Per Volendam zijn onderweg naar Indonesië 1600 man aan troepen, bestaande uit een klein detachement van het KNIL, een iets groter detachement van de Marine en leden van de Koninklijke Landmacht. ** Het Nationaal Vakverbond (NVV) heeft tijdens een buitengewone algemene vergadering, met algemene stemmen besloten zich af te scheiden van het Wereldvakverbond van Vakverenigingen. ** Op 5 April zijn in de goede Vrijdagkapel te 's-Gravenhage de Haagse militairen herdacht die in de laatste maanden in Indonesië zijn gesneuveld. Behalve de nabestaanden der gesneuvelden en gerepatriëerde militairen waren aanwezig generaal-majoor C. Giebel, kolonel W.J. van Gulik, kolonel H.F. Beenhakker (garnizoenscommandant van Den Haag), de secretaris-generaal van het ministerie van oorlog en verschillende andere autoriteiten. In de kapel was een catafalk opgesteld, waarbij de dodenwacht was betrokken door vier militairen van de luchtmacht, de marine, de luchtmacht en het KNIL. ** Generaal-majoor A.T.C. O p s o m e r, tot voor kort bevelhebber in het vierde militaire gewest, heeft de functie van commandant strijdkrachten te velde (csv) aanvaard. ** De gecombineerde vloot van

de westelijke unie zal in Juni a.s. vlootmanoeuvres houden. Behalve door Nederlandse vlootseenheden zal hieraan ook worden deelgenomen door een squadron Nederlandse Meteor schroefloze gevechtsvliegtuigen en een 'onbekend' aantal Fireflies. ** Het meisje met hoed, een beeldhouwwerk van de jeugdige Nederlander Hans Verhulst uit Steenberg (N. Br.) zal als enig Nederlands werk te zien zijn op de internationale tentoonstelling van beeldhouwwerken te Philadelphia. Aangezien slechts 15 werken zijn aangenomen van kunstenaars buiten de „States”, is dit en voor Verhulst, en voor de Nederlandse Federatie van Kunstenaarsverenigingen en voor Holland een bijzondere onderscheiding. ** Als de tulpen bloeien, maar dan nog alleen op de Zondagen 17 April (eerste Paasdag), 1 Mei en 8 Mei zal ontheffing worden verleend van het Zondagsrijverbod voor motorvoertuigen dat nog altijd van kracht is. ** Na de conferentie van de Beneluxpartners komt nu de unificatie van de accijnzen uit de bus. De bekende kruik jandoedel zal f. 1.12 aan accijns méér bedragen (Van 2.30 op 3.42 per fles!). Benzine, 26 cent per liter, waarvan 14.7 ct. accijns, zal waarschijnlijk 33 tot 35 cent gaan kosten. Over suiker en dergelijke zijn nog geen gegevens bekend. ** Holland eet weer apenootjes, saucemangelen, olienoten of hoe men onze pinda's ook noemt. 400 balen ongepelde Surinaamse pinda's werden vorige week met de Cottica van de KNSM aangevoerd. Den Haag, Delft, Rotterdam en Dordrecht hadden, tegen een gulden per half pond de primeur. Nieuwe zendingen voor de andere steden zijn onder weg. ** Een Haarlemmer heeft een nieuwe methode ontdekt om aan kost en onderdak te komen. Op straat simuleerde hij een hersenschudding en liet zich dan prinsheerlijk naar het ziekenhuis vervoeren. Dit fikste meneer in verschillende steden tot de politie zich over hem ontfermde. Nu heeft hij gratis kost en inwoning in hotel de houten lepel te Haarlem. ** Twee arbeiders in een douaneloods te Amsterdam wilden een aardigheidje voor „de kleine meid” meenemen, slechts een kleine verrassing. Deze bestond uit: acht autootjes, twee poppen, zes eendjes, vier vogeltjes, een hondenhokje, vier tractoren (speelgoed natuurlijk) en 29 kleine popjes. „Wel wat veel voor een aardigheid voor de kleine meid”, vond de rechter en zes

„Overschotje”

Er is aan de lange reeks van bataljonsbladen een nieuwe krant toegevoegd. 3-15 R.I. liet in Maart j.l. het eerste nummer van OVERSCHOTJE van stapel. Het eerste nummer bevat een voorwoord van de redactie; een ten geleide van de bataljonscommandant 3-15 R.I.: H.A.W. Rötgers; een bijdrage van de terr. aalmoezenier, tevens waarnemend aalmoezenier van 3-15 R.I.: G. Wentholt; een bijdrage van zekere „Duck”; S.D. (Sociale Dienst). Varia en enkele sportberichten. Het blad bestaat uit acht pagina's (twee folio stencilbladen), is gestencild (vrij slecht, redactie) en verschijnt iedere veertien dagen. De redactie bestaat uit: res. tlt. G. H. Plasman, res. tlt. F.S.E. Hurks, a.o.o. J.A.M. Zeeuw v.d. Laan en s.m.i. T. Notenboom.

Een greep uit de inhoud:

Uit het voorwoord van de redactie: „Al eerder waren er vragen uit de troep naar voren gekomen om een contactblad voor 3-15 R.I. De demobilisatie-datum leek echter zo dichtbij dat het naar veler mening niet meer de moeite loonde.

Blijkbaar komen wij zonder eigen krant nooit weg, vandaar de uitgave van „Overschotje”.....

Uit Kata Orang:..... dat er op de Oostkust geen O.V.W.-ers meer zijn; hetgeen pertinent moet worden ontkend, omdat op het troepencommando nog steeds zeer vele aanvragen binnenkomen om vrijwillig te mogen doordienen.....

weken kunnen deze altruïsten nadenken over hun zonden. ** LANGE JAN, de bekende Middelburgse toren, welke in de Meidagen van 1940 na het Duitse bombardement groten-deels werd verwoest, zal een geheel nieuw carillon krijgen. De klokken-gieterij der firma Van Bergen te Heiligerlee kreeg opdracht tot het gieten van een carillon van 48 klokken. De grote lui-klok, die een diameter heeft van 2 meter 15, werd gescheurd teruggevonden en zal, na lassing, in het nieuwe carillon worden opgenomen. Twee jonge Engelse broers uit het plaatsje Perranuthnge hebben de Nederlandse stoomboot Zeeland van zinken gered. Deze schuit voer van Emplym naar Newlyn, toen zij door de mist de koers kwijt raakte en op een rots liep.

De kapitein gaf SOS-signalen met de sirene en William en Garven Thornily die op het strand waren, pakte een roeiboort en wisten de kapitein de juiste positie op te geven. Toen de Zeeland de veilige haven van Penzance (Cornwall) binnenliep, was het binnendringende water juist tot de machinekamer doorgedrongen. Aan boord bevonden zich o.a. ook de echtgenote van de kapitein en de kinderen van drie jaar en één jaar. ***

NA DRIE JAAR

Padang Sidempuan, 3 April '49

Geachte redactie,

Uit naam van vele ter Oostkust verblijvende militairen, zouden wij gaarne de veelbelovende leus: „Na twee jaar,” welke wordt gebruikt bij de caricatuur in de Klewang en door vele militairen opgevat wordt, als: „daar heb je hem weer met z'n twee jaar”, veranderd zien in iets wat de werkelijkheid meer nabij komt (drie jaar bijvoorbeeld), aangezien tot nog toe nooit iets is terecht gekomen van de bewuste twee jaar.

Twee OVW-ers.

Komt in orde; — over vijf jaar! (red.)

NA TWEE JAAR

„.....? ? ? ?”

„Er klapte ergens een fietsband. Toen riep die meneer: „Dèk-ke” en toen, wel nou ligt-ie daar.....”

INDRAGIRI:

Land van de rivier

(1)

In het kader van de tweede politionele belabbering werd Indragiri door de onzen bezet. De aanwezigheid van rijke oliebronnen deed de „bumiangus” verwachten en daarom nam de legerleiding geen risico's. Het waren de parachutisten en commando-troepen, die het olie-centrum bezetten. Enkele weken later werden bewaking en terreinzuivering overgenomen door een handvol KNIL-troepen. Zo ging het gordijn op over Indragiri, land van de rivier. En over grotske vormen van verwaarlozing en angst.

VERLATENHEID

In het onafzienbare mondingsgebied met zijn uitgestrekte moerassen en doolhof van kleine en grotere eilandjes, parits en kreken, broeiest van jarenlange smokkel, — legerde de troep zich in Tambilahan, een goed florierende Chinese handelskamp, die een dag varens de rivier op lag. De bevolking was er diep de paja ingevlucht, opgedreven door de angst van jarenlange intensieve propaganda over de beestachtigheid van de Nederlandse soldaat.

Na jaren van armoede leeft het volk, verstoken van de noodzakelijkste levensmiddelen en medische verzorging, temidden van heirscharen moerasinsecten een vreselijk bestaan in de zwarte, borrelende paja. De kampings en ladangs liggen verlaten. Patrouillegang in dit gebied eist bovenmenselijk incasseringsvermogen en grote kennis van waterstand en parits. Dagen- en dagenlang zwerven de kleine patrouilles in hun prauwen door kreken en parits, banjeren zij even zovele dagen tot middel-en borsthoogte door de taale modder, zij slaan hun klewang bot op het laagengras. Dagen zonder spoor van menselijk leven, alleen omgeven door het vreselijke moeras. Hoewel de bevolking van het mondingsgebied vanouds bestond uit nijvere en eerlijke handelslieden en landang bebouwers, die zeer welgesteld waren heeft de jarenlange ellende, armoede en honger er toe geleid, dat dit gebied veel last heeft gekregen van rampokkerij. Vooral in de omgeving van de rijke Chinese kampings heerst de rampokplaag en deze kampings waren het, die in de eerste onzekere weken hals over kop werden ontruimd door de onberedeneerde angst van de Chinezen voor de in aantal zover in de minderheid zijnde rampokkers. In kampings, die bewoond werden door zes- tot acht-

honderd Chinezen, is het voorgekomen dat rampokbenden van niet meer dan tien tot twintig man, bewapend met goloks, slachtpartijen aanrichtten, huizen afbrandden en grote hoeveelheden levensmiddelen weghaalden. Van spontaan verzet der Chinezen tegen deze kleine zwakke bendes, is nog nergens gebleken.

En zo, opgejaagd door een tragische angst, een obsessie van moord, brand en rampok, evacueerden bijna alle Chinezen uit het mondingsgebied. Er waren honderden, die in afgeladen tongkangs de weg zochten naar Singapore, andere honderden wachtten dagenlang bepakt en gezakt op de steigers van hun rivierkampings op een militaire patrouille om zich daarbij aan te sluiten naar Tambilahan. Andere kampings, bewoond door de z.g. „orang sultan” (loyalen van de sultan van Indragiri en dus loyalen van het Nederlandse gezag), werden eveneens geterroriseerd: de bevolking vroeg bescherming der Nederlandse militairen en kwam eveneens naar Tambilahan uitgeweken, waar de op eenhoping van zoveel honderden mensen binnen de „beschermd ring” velerlei problemen stelde aan huisvesting, voeding, verzorging, enz.

Er is ook nog verzet in het mondingsgebied, gedragen door fanatieke hadji's. Uiteengeslagen strijdgroepen van tentera en politie borgen zich bij de komst der Nederlandse troepen in de onbegaanbare paja.

Met grote kennis van terrein en waterstand en gebruik makende van de duisternis, terroriseren zij zo nu en dan nog de afgelegen kampings en beschieten Nederlandse bivaks.

Dit is het totaalbeeld van de Indragiri-monding: verlaten kampings en ladangs, afgebrande Chinese huizen. Verwaarlozing; op het voetbalterrein van Tambilahan vangt men grote rivervissen, bij hoogwater staat de hoofdstraat enkeldiep onder water. De angst hangt als een vreselijke doem over de paja.

TSING BING

De vele militairen die jongstleden Dinsdag 5 April op Tsing Bing, zich vrij konden maken en met enkele zeden en gewoonten van de Chinees van dichtbij kennis maakten, begrepen dikwijls niet de rust en gemoedelijkheid die uitging van de handelingen bij de graven. Voorouderverering, Boeddhisme, vele goden, het zijn begrippen die niet bij elkaar schijnen te passen. Voor een Chinees echter wel. Zijn godsdienst is een mengeling van de (staats-)leer van Confucius, 't Taoïsme (van de wijsgeer Lao Tsze) en 't Boeddhisme. Oorpronkelijk, vele eeuwen vóór onze jaartelling, werden de wijsgerige theorieën van Confucius tot staatsgodsdienst verheven. Confucius baseerde zijn ideeën op een plichtenleer; menselijkheid. Zijn leer was niet metafysisch en bespiegelend, maar richtte de blikken op de realiteit. De staat, wilde deze de mensen goed regeren, had verplichtingen, maar deze konden niet ten uitvoer worden gebracht als ook niet zijn onderdanen onderling hun wederzijdse verplichtingen na kwamen. Deze wijsgeer formuleerde zorgvuldig de plichten van vriend tegenover vriend, kinderen jegens ouders en volwassenen jegens de staat. De vredelievendheid zit de Chinees in het bloed en in de Chinese geschiedenis zien wij de Chinees zelden als agressor optreden.

De Chinees ontkwam ook niet aan de zielkundige gesteldheid waarbij hij, als een soort beter supplement van zijn leven, zich een hiernamaals

voorstelde. De voorouderverering werd reeds lang voor het Confucianisme zich ontplooid, in China als essentiële vorm van eredienst gehouden. De kinderen moeten aan de ouders de grootst mogelijke eer bewijzen en ook na de dood zullen zij hun ouders en zeker hun vader moeten gedenken.

Tot goed begrip dienen ook de leerstellingen van van Lao Tsze te worden vermeld. Tao Tsze ondervond de strenge rationele leerstellingen van Confucius en projecteerde het TAO. Het Tao, het eindigende en tevens oneindige, het alles en het niets, de inertie die toch het leven mogelijk maakt. Het Tao drijft de mens in zijn doen en laten. Ook van het Tao, transformeerde het Chinese volk in de godsdienst.

Nog weer later ondernam het Boeddhisme van het tegenwoordige Pakistan en India uit, zijn zegetocht door het Oosten. Maar de strenge ascese van het Boeddhisme met het inerte Nirwana beviel de Chinees niet. Boedha werd voor hem een verlosser en de vele Bodhisatva en andere heiligen vonden met zijn oude goden, een plaats die hun toekwam. Op de gravendag nu, trekken de Chinezen naar hun kerkhoven om, als symbool, op één dag, hun ouders nogmaals eer te bewijzen. De graven worden schoongemaakt en gezuiverd van alle onkruid. Uitgezochte lekkernijen en papieren geld staan voor het graf. De ziel van de overledene zal zich aan het etherische van de eetwaren te goed doen en het geld dat werd verbrand eveneens in de hemel goed kunnen gebruiken. De mensen aan het graf smeken de zegen af van de goden voor de overledene, maken eerst eventueel groot lawaai om de aandacht van de goden op zich te vestigen en branden te hunner ere wierookstokjes.

Van degene, die reeds drie jaar is overleden worden de graven opengemaakt. De beenderen worden schoongemaakt met een borstel en in alcohol afgewassen. Na een ceremoniële komen de schone beenderen in een ANG, een aarden pot, die opnieuw wordt begraven. In vroeger tijden, toen goed vervoer was verzekerd werden deze potten naar China gestuurd. Niets is de Chinees liever, dan in China te mogen worden begraven.

R.L.M.

En de wilde varkens wroeten de ladangs om, wilde beren vernielen de klappertuinen. De grote stilte van het lamgelegde leven hangt over het mondingsgebied.

(wordt vervolgd)

Een zoon van het „hemelse rijk” volvoert een oud ritueel.

Verzending pakketten naar NEDERLAND

De bepalingen betreffende uitvoer van postpakketten is ieder nog niet precies duidelijk getuige sommige fouten die worden gemaakt en die dan vertraging ten gevolge hebben. Dit laatste moet natuurlijk worden vermeden. Hier volgt een overzichtelijk resumé.
Knip het uit of noteer de gegevens in uw notitieboekje: 't kan je te pas komen.

UITVOERBEPALINGEN:

Zonder vergunning van de secretaris van staat, hoofd van het departement van economische zaken te Batavia-C., is uitvoer van alle goederen verboden.

Een algemene vergunning tot uitvoer is verleend voor:

goederen, waarvan de waarde een bedrag van f 25.— en het gewicht 5 kg. per zending niet te boven gaat, met uitzondering van goud en zilver (hier past een kleine notitie: geen vergunning voor zilveren sieraden tot een waarde van f 25.— is vereist voor één persoon die éénmaal in één kalendermaand deze sieraden naar Nederland zendt). Voorts vallen onder de uitzondering: erts en juwelen, papiergeld, geldswaardige papieren en frankeerzegels, margarine en andere eetbare oliën en vetten.

Met de beperking dat:

- niet meer dan één pakket door één persoon per kalendermaand mag worden verzonden;
- die hoeveelheid van de navolgende goederen per zending niet meer mag bedragen dan:
2 kg. koffie, 1 kg. thee, 1 kg. rijst, 1 kg. suiker, 1 kg. tabak of 200 sigaretten of 50 sigaren,
onverminderd de voorwaarde, dat het maximum toelaatbare gewicht van 5 kg. per pakket voor diverse goederen tezamen, niet wordt overschreden.

Bijzondere vergunning is vereist:

- van het deviezeninstituut Indonesië te Batavia-C., voor de uitvoer van goud, zilver, juwelen, papiergeld en geldswaardige papieren;
- van de heer C. Wolthekker, deviezeninstituut Indonesië te Batavia-C., voor de uitvoer van

- frankeerzegels;
- van het bureau voor uitvoerzaken te Batavia-C. of vertegenwoordigers daarvan op andere plaatsen, voor de uitvoer van zendingen met een hogere waarde dan f 25.—

De sub c) bedoelde vergunningen worden echter slechts in dringende gevallen verleend, zulks ter beoordeling van het bureau voor uitvoerzaken of zijn vertegenwoordiger. Voor de uitvoer van margarine, eetbare oliën en vetten worden geen bijzondere vergunningen afgegeven.

Douaneverklaringen.

Alle voor het buitenland en Nederland bestemde postpakketten, pakjes en andere poststukken, welke goederen bevatten, dienen vergezeld te gaan van nauwkeurig en volledig ingevulde, door de afzender persoonlijk (niet door de aanbieder) ondertekende douaneverklaringen met vermelding daarop in BLOKLETTERS van zijn naam, voorletters en volledig adres.

Bij de aanbieding van zendingen kan vertoning van de inhoud en overlegging van bewijsstukken voor controle van handtekening en adres van de afzender worden gevorderd. Pogingen tot ontduiking der uitvoerbepalingen worden gestraft met geldboeten, hechtenis en verbeurdverklaring van de goederen.

LEZER, uw oordeel...

Onder deze titel zullen wij, indien wij hiertoe tenminste door de lezers in staat worden gesteld, van tijd tot tijd opmerkingen en suggesties plaatsen welke wij ten aanzien van de Klewang ontvangen.

Beginnen wij deze week met de opmerkingen te plaatsen van de AOOA. M.P.: J.R.:

„1. Het blad voorziet in een behoefte en wordt bij de M.P. zeer veel gelezen. 2. Het heeft een duidelijke K.L.-inslag, is zo goed als niet ingesteld op de hier te lande geboren soldaat, speciaal voor wat betreft de Indonesiër. 3. Jammer is het, dat er wel eens artikelen verschijnen als antwoord op een daarvoor verschenen artikel en waar de antwoordende schrijver zijn „lange tenen” in demonstreert. 4. De Klewang wordt door de meeste militairen beschouwd als te zijn een blad vóór en dóór de soldaat. Daarom, geachte redactie, kan men nimmer teveel propaganda maken voor het verkrijgen van bijdragen van de soldaat zelf. Slechts indien de militair zijn bijdragen levert in een onafgebroken stroom, krijgen de lezers een indruk hoe men leeft en werkt bij andere onderdelen. Daarom was uw aansporing onlangs om te komen tot vaste correspondenten bij de onderdelen, een zeer goed idee. Er wordt te weinig geschreven door en over de onderdelen. Hetgeen wellicht zou verbeteren als men wist hoeveel andere militairen dit interesseert.

Met betrekking tot punt 2 merken wij op dat er voor de, door AOOA J.R. gesignaleerde groep naast de Klewang in de Nederlandse taal, een Maleise editie verschijnt, geredigeerd door Indonesische medewerkers van de D. v. L.C.

N.W.T.B. (Mu. O. D.-Medan) ergert zich aan de niet altijd leerzame en droge critiek die de lezers op elkanders ingezonden stukjes hebben (bijv. groetplicht en de critiek op de stukjes van de AMVJ). Voorts signaleerde B. enige artikelen welke reeds in andere bladen hadden gestaan (bijv. het artikel over de gedemobiliseerde militairen die een zeepfabriek hadden opgericht) en nu ook in de Klewang verschenen. Dan ergerde lezer zich, aan de fouten welke er werden gemaakt in artikelen en puzzles, maar vond het blad verder goed.

Het overnemen van artikelen uit andere bladen is in de publiciteitswereld een normaal verschijnsel. De bladen krijgen hun basis nieuws van de persbureaux (A.N.P., Aneta, U.P. etc.) en zodoende is het basis-nieuws het zelfde. „De mentaliteit” van een courant of tijdschrift wordt echter bepaald door de hoofdartikelen of de wijze waarop de berichten worden geïnterpreteerd. De „standing” van een blad wordt bepaald door de hoeveelheid „eigen” copie of exclusieve reportages. Wij moeten er naar streven zoveel mogelijk eigen copie op te nemen, doch die moet uit de troep zelf komen.

Sgt. H. v. A. 4-2 R.I., verzekert dat de Klewang een graag gelezen blad is. Door verschillende jongens wordt de Klewang zelfs naar huis gestuurd. „Om kort te gaan, heren van de redactie: u doet een goed en algemeen gewaardeerd werk. Vooral ook de Klewangreporters die zelfs het kleinste onderdeel niet vergeten te bezoeken en het een en ander over zo'n onderdeel duidelijk maken en bekendheid geven. Ik wens u in de toekomst veel succes toe”.

Wordt men dus op de Labuanweg aangehouden om mee te mogen rijden naar Belawan, dan is het best mogelijk, dat men maar een lift kan geven tot Glugur of Pulu Brayan, doch een militair weet in ieder geval, dat hij een MMM-auto kan ophouden en informeren waar deze heengaat.

Dit is een kleine dienst aan onze militairen en voor ons dikwijls een kleine moeite. De bordjes MMM zijn gratis verkrijgbaar bij het secretariaat van de Deli Automobiël Club (Roode Kruis Gebouw, Soekamoelia).

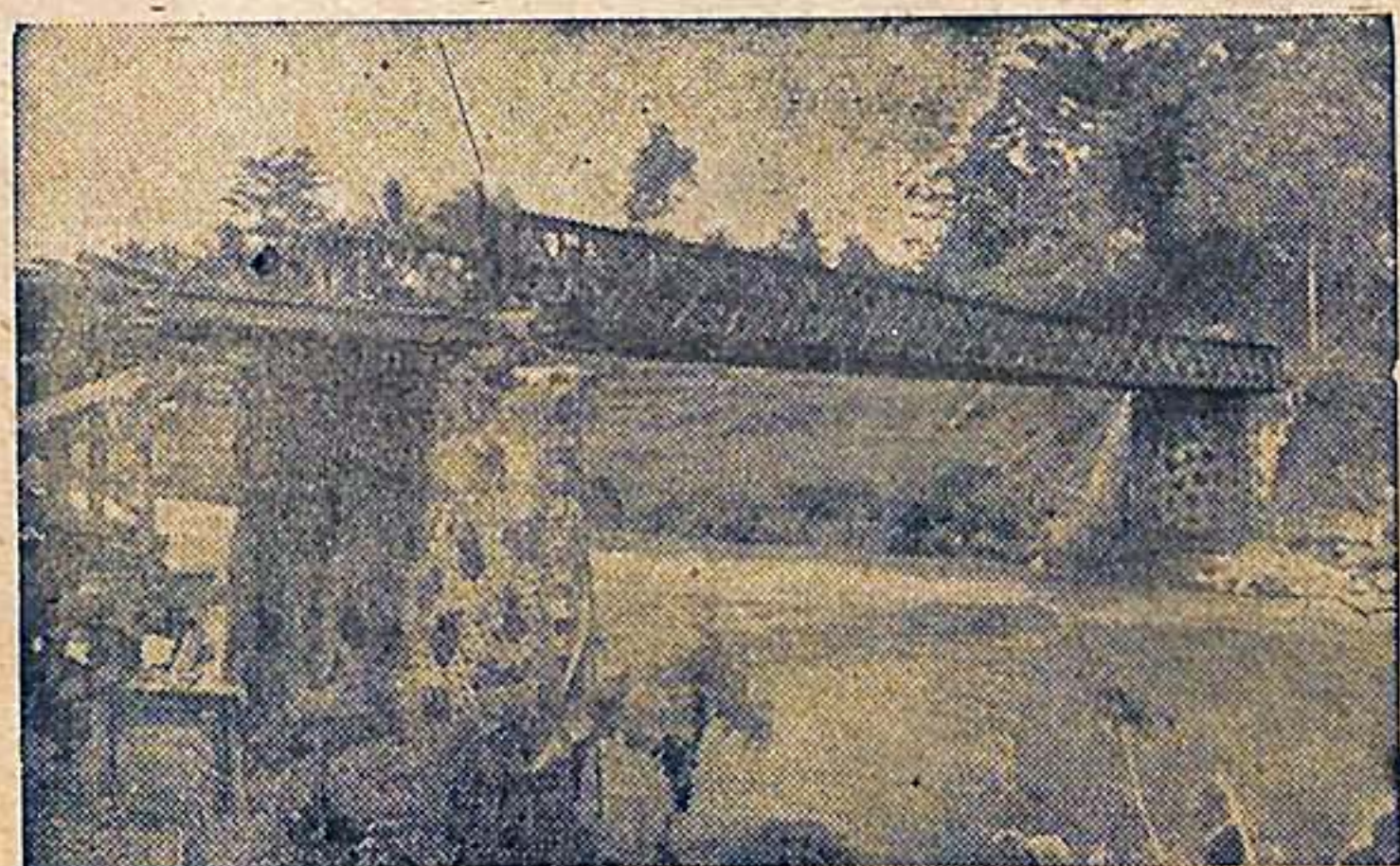
w.g. W. F. Michelsen
secretariaat D. A. C.

Aan het verzoek der Deli Automobiëlclub tot opname van bovengeplaatst stukje hebben wij natuurlijk gaarne gehoor gegeven.

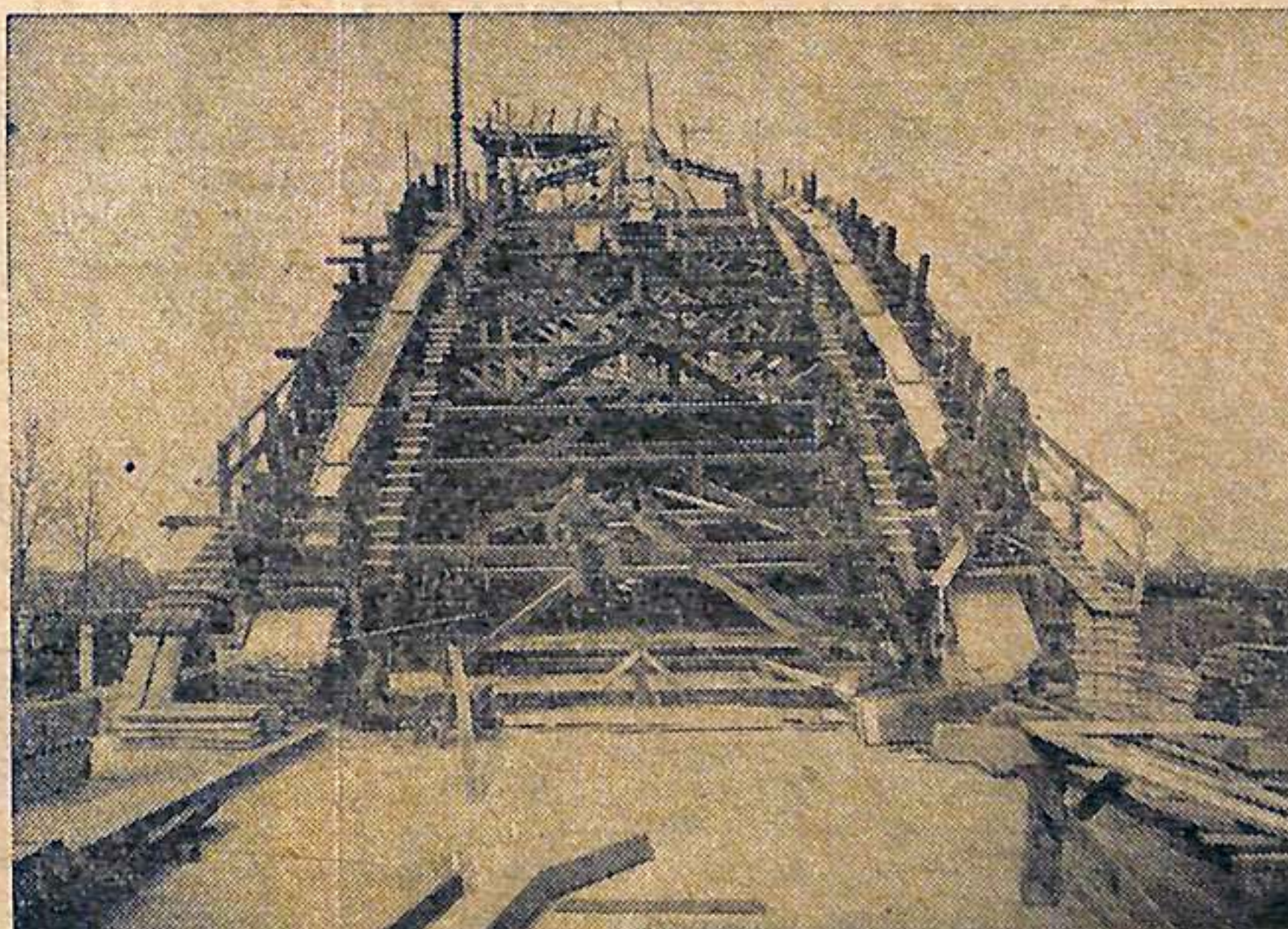
Het zou prettig zijn, wanneer ook de militaire chauffeurs een dergelijke actie begonnen. Wij haasten ons natuurlijk er bij te voegen, mits de dienst het toelaat en het meevoeren van lifters is toegestaan.

Wat denkt ge van een actie: BMM: Burgers mogen meerijden? (Red.)

NIEUWE BRUGGEN: teken van opbouw

De laatste hand wordt gelegd aan de bally-brug over de Seraju, nabij Bandjernegara. Hier is het een compagnie veldgenie van het KNIL die in no-time hun opdracht ten uitvoer bracht.

Een belangrijke brug wordt gebouwd over het Twente kanaal nabij Goor. Deze betonnen boogbrug van moderne constructie ligt in de verkeersweg Zutphen-Hengelo.

Onder Djocja's bedelaars

„PAK", aan de slag!

Men kan de schurftige apathische wezentjes, die te Djocja hun zeurige „kasihan" laten horen, moeilijk Djocja's bedelaars noemen. Hun „vakbroeders" namelijk, werden gedurende de laatste jaren angstvallig van de grote steden weggehouden. Djocja moest immers modelstad worden...? Daarom moesten de bedelaars, vooral degenen die al een aanzienlijke ouderdom in het beroep hadden bereikt, hun werk „ondergronds" voortzetten. En dat deden ze dan ook met ongelooflijke handigheid. Andere leden van het verboden genootschap trokken naar de kleinere plaatsen, waar de regering hen het bedelen niet verbood...

Maar nu...

MAAR nu zijn er velen naar Djocja teruggekomen, omdat een grote stad nu eenmaal meer oplevert en..... omdat er speciaal van Djocja een zeer bijzondere roep uitging! Uit geruchten hoorden de bedelaars, dat de Nederlanders eten verstrekten aan de „behoeftegen" en dat het Rode Kruis kleding uitreikt aan de mensen die niets meer hebben.

Wat is dan gemakkelijker om het bedelbusje onder de arm te nemen en de reis naar Djocja te aanvaarden? Zo zijn ze in de stad gekomen. Soms met gehele families tegelijk. Hun beroep ging van geslacht op geslacht over en ze kregen intussen een handigheid in het vragen die aan het onwaarschijnlijke grenst. Zo was er ook een familie, die uit een paar bestaat, twee zeer arztelijke en twee aardige kinderen. Dit gezin werkt nauw samen en pa is de mentor van dit alles. De oude heeft mensenkennis. Hij weet op wiens dak hij de aardige kinderen moet sturen en wie er het meest bewogen wordt door ellende der twee andere kleinen.....

Tussen het vragen om een beetje eten wordt enige tientallen malen de naam van de goede Allah geworpen. Maar ook weet vader Bedelaar wie er niet op gesteld is, als zijn kinderen uit naam van de Allerhoogste om een beetje bijstand vragen. Een merkwaardig soort mensenkennis.

Deze familie, onder leiding van Pak Sarmin, heeft het beroep een zeker aanzien gegeven. Ze zijn „betere" bedelaars. Zij slapen niet, gelijk hun minder vooruitstrevende collega's, in portieken en op galerijen, maar voeren een eigen, van atap vervaardigd bed mede. Dit bed is zeer ingenieus samengesteld. Het laat zich met enige touwen gemakkelijk aan een deurknop of hek vastbinden en steunt dan verder op twee poten. Bij het eerste ochtendgloren ontwaakt de familie en bergt het bed op een verborgen plaats, om het daar des avonds weer vandaan te halen en het tegen een deur of raamkozijn te monteren. Hun leven is een verhaal op zichzelf. Ze maken heel wat mee.

Ze weten aardige dingen te vertellen over de houding van de bedelaars ten opzichte van de Nederlanders. Als er angstige verhalen over de Nederlanders bestonden, dan leefden ze wel heel sterk onder het korps bedelaars. Zeer logisch overigens, omdat zij nu eenmaal paria's zijn. Zo vertelde Pak Sarmin hoe honderden van zijn beroepsgenoten (zo werd hun toen tenminste verteld) een vreselijke dood stierven door het nuttigen van door de blanda's vergiftigd eten.

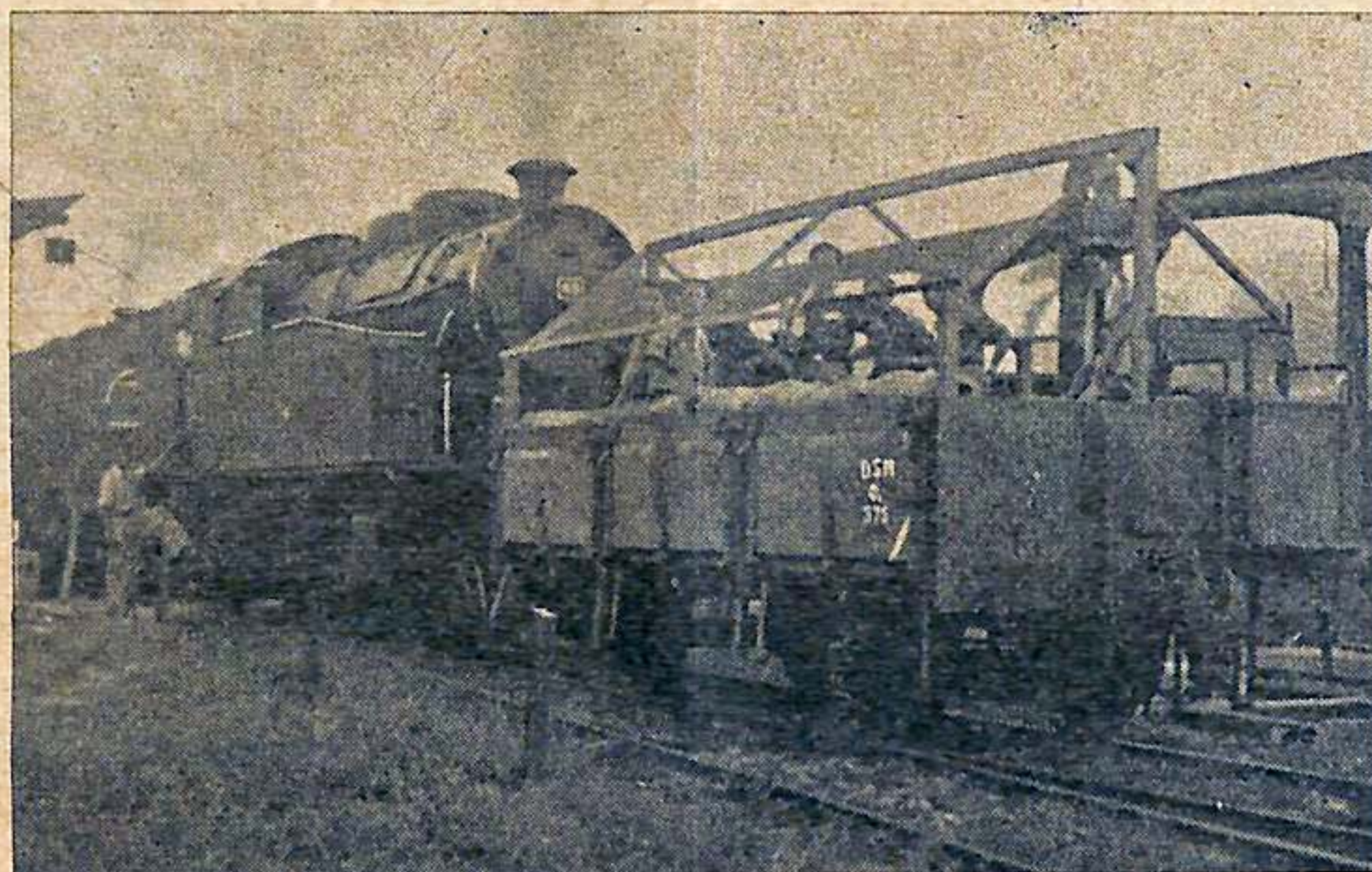
Anderen worden „zogenoamd" geholpen door opname in een werkkamp, waaruit ze dan nooit meer te voorschijn kwamen.....

Zulke verhalen worden grotig door de bedelaars aangehoord en verder verteld plus de nodige verfraaiingen. Door al die bloederige histories had Pak Sarmin even geaarzeld voor hij zijn gezin opdracht gaf naar de hoofd-

stad op te rukken. Immers, daar waren nu de Nederlanders.....

Maar Pak had niet lang geaarzeld, toen vrienden hem geheel andere dingen vertelden en, toen hij voor de eerste maal een truck van het Rode Kruis met kleding zag arriveren, was zijn besluit genomen. Het operatiegebied werd naar Djocja verlegd en het bed ging mee. Maar Pak Sarmin bleef voorzichtig. Hij had een keer

***** DE OOSTKUST HERLEEFT *****

Wanneer wij deze foto bekijken, die na de eerste politionele actie door onze fotograaf werd genomen en wij kijken dan, nu na de tweede politionele actie, om ons heen, dan is er anderhalf jaar door intensieve samenwerking van alle werkers op de Oostkust veel tot stand gebracht.

Nu rijden de treinconvooien niet meer met zwaarbewapende militaire bewakers. Nu heeft voor de locomotief niet meer het „kippenhok" (wagon, volgeladen met zandzakken en met horrengas afgeschermd tegen vijandelijke handgranaataanvallen) te rijden. In het gebied van de Negara Sumatera Timur zingt het lied van de opbouw. Dit gebied heeft zich in korte tijd opgericht, wordt zelfs ten voorbeeld gesteld aan de andere jonge gebieden. Gij, wapenbroeder, droeg hiertoe uw steentje bij. Het resultaat van vandaag is mede u w werk

***** Wat werd bereikt *****

De verbetering in de toestand op Sumatra houdt aan, dank zij voortgezette intensieve patrouillegang, waarbij aan benden zware verliezen worden toegebracht. In de Sumatra Timur blijft de productie en de uitvoer toenemen. De rubber-uitvoer bedroeg in Januari: 12.386 ton; de uitvoer van palmolie: 9.571 ton. De Deli Spoorweg Maatschappij berijdt thans weer het gehele vooroorlogse net. In Asahan worden 9 palmolie — en 25 rubberondernemingen voor de productie gereed gemaakt.

Als een belangrijke aanwijzing van herstel kan gelden, dat de douane ontvangsten in Bagan-Siapi2 van 28.000 Straits \$ in Januari tot 46.000 stegen.

De Djambische olieterreinen produceren weer: dagelijks gaat thans weer circa 1.000 ton olie via de bekende pijpleiding naar Pladu ter verwerking.

De cement productie te Indarung (S.W.K.) bedroeg in Februari 7.000

beleefd, hoe een bus rijst uit een militair kampement ten behoeve van de bedelaars langs de straat werd gezet. Dat vond hij zo verdacht, dat hij de bringers van die bus vriendelijk verzocht eerst zelf wat ervan te eten. Zij deden aldus en toen opende de familie Sarmin met alle beschikbare busjes het offensief op de rijstebereberg. Dat waren gulden dagen.

Beroepseer

Maar later liep het mis. Hij werd zo bekend bij de soldaten, dat die hem op een goede dag op het terrein haalden en hem daar lieten werken. Hij hoefde niet veel te doen, alleen maar wat te vegen. Maar voor Pak was het te veel. Hier werd zijn „beroepseer" aangetast! Hij moest echter blijven. De poort bleef voor hem gesloten. Toen hij evenwel vier uren lang zijn bezem gehanteerd had kreeg hij, buiten een bus rijst voor zich en zijn gezin, een gulden in de hand gedrukt. Dat waren goede verdiensten. Beter dan hij ooit had beleefd.

De volgende dag stond hij weer aan de poort van het kampement. Hij keek nog wel ietwat „bedelaarlike". doch zijn gewassen gezicht en handen en het opgekalefaterde pakean bewezen dat Pak een betere toekomst zag dagen. Zijn vrouw en kroost bevonden zich buiten de kom van de stad en trachtten kleren van het Rode Kruis te krijgen. Mbok, de vrouw, zag al een carrière als baboe in het verschiet, maar daarvoor moesten kleren komen.....

Welnu, het wordt nog een echt happy-end, die kleren kwamen er binnen niet al te lange tijd, want op de lijst van de Rode Kruis verstrekingspost, kwam ook de naam van de familie voor.

Pak bezemt nu elke dag ijverig het terrein van het militaire kampement. En hij schikt zich er vrijwillig in. „Want", vertelde hij, „hij heeft een gezin te verzorgen!"

„Wist u", zei Pietje tegen mij,

„dat het wel eens kan voorkomen dat uw factuur uw postpakket niet af kan halen om de doodeenvoudige reden dat u een hoop invoerrechten moet betalen voor een geschenksending, zoveel dat zelfs hij het geld er niet voor bezit en voorts dat u, alleen u, het flodderpapiertje moet tekenen.....

en dat u dan des middags na een fijne wandeling in het burgerpostkantoor (daar werden altijd de pakjes afgegeven) tot de ontdekking komt dat juist dit loket alleen des ochtends is geopend.....

waarna u na een pietsie jikken de volgende dag verlof krijgt een kwartiertje van dienst vrij te nemen en dus naar het postkantoor stapt, waar de betreffende „ambtenaar" beleefd mededeelt dat dit soort pakketten tegenwoordig aan het veldpostkantoor worden uitgedeeld.....

maar dat men daar ter plaatse (het veldpostkantoor te Medan bevindt zich er slechts vijftig meter vandaan, gelukkig,) beleefd mededeelt, dat u eerst bij de kassier uw fabelachtige som moet storten en dat deze kassier zich op het burgerpostkantoor bevindt, zodat u op uw schreden terugkeert en de ambtenaar mededeelt dat hij dit eerder had kunnen zeggen, waarop deze u beleefd kenbaar maakt dat hij de kassier niet is en dat u twee loketten verder moet zijn voor die kassier.....

waarna u daar ter plaatse in de rij gaat staan en aan de beurt gekomen te weten komt, dat onder twee loketten wordt verstaan: twee afdelingen, dus volgens burgerbegrippen vier loketten, zodat u nog twee loketten verder moet wandelen en dan daar uw ontzettende som voor de geschenksending kan storten.....

waarna u na afloop dezer executie verlicht met een getekend briefje terug naar het veldpostkantoor kan stappen waar u natuurlijk eerst aan het verkeerde loket gaat staan, zodat niemand u helpt, totdat u door een beleefde ziel beleefd wordt verwezen naar een loket dat dicht blijkt te zijn.....

maar waarvan deze zaken gelukkig ook door de loketman daarnaast worden behartigd, zodat u met een gelukkig gevoel uw pakje kan ontvangen na eerst allerlei brieven te hebben getoond en een eerlijk gezicht te hebben getrokken omdat u niet uw indentiteitsbewijs bij u had en tenslotte bewezen moet worden dat u u bent?

Wist u dat, zei Pietje tegen mij.

Nee, zei ik.

Dan weet u het nou, zei Pietje.

R.L.M.

ARCHIPELlaria

Maandag 28 Maart 1949 droeg te Menado de troepencommandant Noord-Celebes, luitenant-kolonel M.J. Baden, het commando over aan luitenant-kolonel T.W.J.F.M. Supheert.

De scheidende en de komende commandant hielden toespraken en na de plechtige commando-overdracht vond er een parade en een défilé plaats op het Tikalae-plein. De plechtigheid werd opgeluisterd door muziek van het stafmuziekkorps Minahassa en werd bijgewoond door talrijke militaire en burgerautoriteiten.

**

Zaterdag, 26 Maart des namiddags om kwart over vijf arriveerde te Batavia het eerste convooi uit Surabaya dat sedert de Japanse capitulatie over de weg deze tocht maakte. Het convooi bestond uit vijf jeeps, waarin leden van de K.L., het KNIL en de Mariniersbrigade, die Vrijdagmorgen, 25 Maart, des morgens om elf uur uit Surabaya waren vertrokken.

De tocht van ongeveer 800 km. werd nagenoeg non-stop volbracht via Bodjonegoro-Tjepu-Semarang-Cheribon-Bandung-en Buitenzorg. In het convooi, dat onder leiding stond van de elt. KNIL J.A. Florentinus, reed als passagier mede de Franse militaire waarnemer capitaine Quillenec, die de wederopenstelling van de weg een buitengewone prestatie noemde. Op 31 Maart werd door hetzelfde convooi de terugtocht wederom aanvaard. De terugtocht over 937 kilometer werden afgelegd in 29 uur en 10 minuten.

**

Maandag, 28 Maart herdacht de staf van de A-Divisie zijn 3-jarig bestaan. De herdenking ving des morgen aan met een plechtigheid op het ereveld Kembanguning, waar o.a. aanwezig waren de cdt. A-Divisie, generaal-majoor W.J.K. Baay; cdt. der Marine te Surabaya, kapitein ter zee L. H. Quant; de cdt. mariniersbrigade, overste H.C. Romswinkel; de recomba voor Oost-Java, dr. v.d. Plas; de voorzitter van het parlement van Oost-Java, de heer Djuwito; de regent van Surabaya, de heer Budiardjo en vertegenwoordigers van verschillende instanties en legeronderdelen. Later werd een parade gehouden voor het gebouw van de A-Divisie, waar onderscheidingen werden uitgereikt aan enige leden van de sectie inlichtingen Oost-Java. Dit geschiedde door de chef-staf, lt. kol. F. Rietveld, die wees op de voorname taak van de inlichtingendienst. Na de uitreiking defileerden de troepen. Het tambor- en pijpercorps zorgde voor de muzikale omlijsting van de verschillende plechtigheden op deze dag. De dag werd besloten met een feestavond in de Marijke-club.

**

Zaterdag, 26 Maart herdacht de 16de compie A.A.T., die zijn arbeidsterrein op de honderden kilometers lange wegen van Zuid-Sumatra vindt, de dag, waarop hij drie jaar geleden werd geformeerd. Op hetzelfde ogenblik kon de compagnie terug zien op een twee-jarig verblijf in de tropen. De territoriaal commandant, kolonel F. Mollinger, inspecteerde de compie en nam een vlaggenparade af. Des middags waren er voetbalwedstrijden en des avonds volgde een zeer geslaagde feestavond in de A.M. V.J., waar o.m. werd bekend gemaakt dat de compagnie in het laatste

Voor vrijheid en recht

In de periode van 6 Maart tot en met 12 Maart 1949 zijn de ondervolgende militairen gesneuveld:

K. L.

korporaal	G. Breteler	260804112
2e luitenant	G.J. Schimmelpenninck	220312005
soldaat	F. G. v. Zunder	271114063
sergeant	H. J. v. Hassel	250116087
soldaat	P. S. Haves	270801089
soldaat	H. J. den Brok	271125213
soldaat	A. M. A. Visser	230509002
soldaat	Th. Boer	261028140
sergeant	P. H. Schotte	270802032
soldaat	J. van Beek	270512051
korporaal	D. J. van Hunnik	280315003
korporaal	C. Bouius	270807033
soldaat	P. C. Bastiaansen	260526119
sergeant	J. M. Harmsma	270514142
soldaat 1e kl.	I. v. d. Bosch	270203144
majoor	C. de Zwaan	050128000
soldaat	A. J. Ververda	270616191
1e luitenant	W. Warmer	161010003
soldaat	L. v. d. Molen	261002116
korporaal	B. J. Kronenberg	260430079
soldaat	H. J. Lamers	280313212
wachtmr.	J. B. D. Tulleken	260807121

K. N. I. L.

Amb. sld. tkl. inf.	J. Taslatu	K 54714476
Tim. kpl. inf.	P. Delo	13578
Men. kpl. inf.	J. G. Tewu	23880
Eur. sld. ekl. inf.	J. S. Kaunang	K 54716461
Res. elt. lpan.	J. Latumahina	27031
Men. sgt. inf.	J. Polli	K 10469929
Tor. sld. tkl. inf.	Anna	K 24712661
Tor. sld. tkl. inf.	Moro	K 54713907
Men. sld. tkl. inf.	A. Pelealoe	K 74824733
Soend. sld. ekl. inf.	Eje	3273
Soend. sld. ekl. inf.	Ene	K 24711376
Jav. sld. tkl. inf.	Kasimo	42569
Soend. sld. ekl. inf.	Sandi	1632/A
Sang. sgt. inf.	Rakinaung U. F.	

Vermist:

soldaat 1e kl.	E. Noordzij	260411019
Men. sld. tkl. inf.	A. Hengkembala	K 11467192
Men. sld. tkl. inf.	A. S. Loemi	K 64824630
Jav. sld. ekl. inf.	Ngadi	K 11465991
Jav. sld. ekl. inf.	Tjasmali	K 12467633

terwijl de vorige verlieslijsten nog dienen te worden aangevuld met de gesneuvelden:

sergeant	G. W. de Bouter	170916001
Men. sld. tkl. inf.	P. E. Soemampow	K 94718152

Vermist:

Jav. sld. tkl. inf.	Soelaeman	40884
---------------------	-----------	-------

Terug van vermist:

Soend. sld. tkl. inf.	Hadma bin Taib	3225/KVP
-----------------------	----------------	----------

anderhalf jaar in Zuid-Sumatra: 2.461.512 km. heeft afgelegd.

**

Het bataljon 5—9 R.I., dat een jaar in het Zuid-Sumatraanse vertoeft heeft, ter gelegenheid hiervan, in Prabumulih feest gevierd. Een Groninger had de leiding van dit festijn, verkocht zijn „loeders van priesn”, er werd geget'n en gedronk'n en men sloot deze grandioze avond nog met een batig saldo ook.

**

Maandag, 21 Maart jl. werd te Bandung de eerste kaderschool van de pantserstroepen KNIL geopend. De in carré opgestelde troepen van het opleidingscentrum, alsmede instructeurs en leerlingen van de nieuwe school, werden door de directeur centrale opleiding, kolonel H.A. Reemer, geïnspecteerd. Nadat het hoofd van het wapenkantoor pantserstroepen, majoor D.F.W. Boes Lutjens, de schoolcommandant, majoor R.T. Soerjobroto en de kolonel Reemer de aanwezigen hadden toegesproken, werd de school officieel voor de eerste cursus geopend.

**

Onze medewerkers

Het groepje medewerkers uit de troep wordt al groter, al is het dan nog niet zo, dat de bijdragen met postzakken tegelijk op de redactie worden afgeleverd. Er komt in ieder geval „schot” in en met de lezers zijn wij benieuwd naar de manifestatie van dit schot.

KRUISWOORDPUZZLES: In de Klewang van de vorige week plaatste onze puzzle-redacteur de eerste van de serie kruiswoord-puzzles. Van de volgende lezers ontvingen wij uitgewerkte nieuwe opgaven:

Korp. G.K. (1—III—3 R.I.) vijf puzzles; korp. J.N.R. (C.M.V. Haco. Belawan) twee puzzles; s.m.a. G. van L. (31ste B. hosp. Medan), korp.Sm. van radio Medan en G.A.J. P. (terr. tr. cmdo. Medan) ieder een kruiswoordpuzzle. Onze dank.

N.B.-Mu. O.D.; In de Klewang van de vorige week hebben wij uw vertelling over de munitie-opruimingsdienst geplaatst.

Dergelijke beschrijvingen van eigen werkzaamheden zijn altijd welkom, want wie kan er beter over „eigen werk” schrijven dan de man zelf? Wij hopen dat er bij de andere diensten ook scribenten zijn die ons iets kunnen vertellen over hun werk en leven.

Vaandr. H. te Batavia: Deze collega schreef, exclusief voor de Klewang, een serie korte verhalen. Zijn eerste verhaal: Kamar ketjil, hebben wij reeds gepubliceerd.

KRUIJELTJE: Wij ontvingen „Rattenjacht” en „Onze hond”.

Sgt. O.V.W. Kr.: Zond ons een leerzaam verhaaltje: „Hij droeg een pyama”.

Sld. J.J.M. Stovers: Zond ons enkele geïllustreerde mopjes en suggesties voor tekeningen van Jank.

J.Br. (L.T.D.-Siantar): Uw gedicht: „Een vraag” komt helaas niet voor plaatsing in aanmerking. De redactie is namelijk van mening dat de lezers met gedichten met een dergelijke strekking niet zijn gediend. Dit zijn vragen die men aan de commandant voorlegt of aan de aalmoezenier of veldprediker, is het niet zo?

Eén van de tien: Een huzaar van het 3de peloton Paw. te Medan zond ons: Huzaren van de Oostkust van Sumatra.

J.A.B. te Siantar: Zond: Vijf minuten interview. Waar blijven overigens je wekelijkse reportages, beste B.?

Amor: Overpeinzing (gedicht). — Alle inzendingen worden op bruikbaarheid bekeken en zullen t.z.t. worden gepubliceerd en..... gehonoreerd.

CIJFERS

In 1948 keerden 16.449 militairen uit Indonesië naar het moederland terug.

Op 18 November waren hiervan nog slechts 1542 werkzoekend.

Op 1 Januari 1949 waren er 1169 gedemobiliseerden, die in Indonesië een werkkring hadden gevonden.

In de cultures: 135, in de handel: 162. Voorts waren een zestigtal in dienst bij de Marine gegaan, terwijl 147 OVW-ers een verbintenis aangingen bij het KNIL.

In 1948 werden 1528 studiebeurzen uitgereikt, terwijl het aantal aanvragen 2301 bedroeg.

Niet minder dan 1359 gedemobiliseerden worden momenteel herschoold op rijkswerkplaatsen.

PERSONALIA

Op Woensdag 6 April '49 heeft te Kabandjahe de overdracht plaats gevonden van het commando van 5-10 RI van de luit. kol. K.L., J.W.G. Cornet op de luit. kol. KNIL, A.F.L. Maris. Zoals bekend, was de overste Maris, voor zijn verlof in Holland en voor de opheffing van Infanterie VI, commandant van de Gagak Itam, „de zwarte kraai”, zoals infanterie VI wel werd genoemd.

Na zijn terugkomst van recuperatie verlof heeft de elt. KNIL, L. Schrier zijn vroegere functie van T.M.O., tvs. korpscommandant V.M. Ma, wederom overgenomen. De kapitein J. Schuttevaer, die tijdelijk deze functie waarnam, vertrekt naar het K.M.G. te Batavia.

Aangekomen zijn de dominees J.E.L. Brummelkamp, die als kapitein-veldprediker naar 3-15 RI te Tandjung Pura is vertrokken en t. Wendte, die als kapitein-veldprediker de functie bekleedt van garnizoens- en hospitaal-veldprediker te Medan. Majoor Hendriks, T.H.O. in het troepencommando, heeft na een veertiendaags verblijf in het hospitaal (door een jachtongeval) zijn functie weer opgenomen.

Het MILLER sextet is er

Ze zijn dan toch eindelijk gekomen, de Millers. Maandag 4 April stapten ze nog tamelijk onverwachts Medan binnen en de bedoeling was, dat zij Dinsdag direct naar de jongens op de buitenposten zouden vertrekken. Men laste echter toch een opvoering voor Medan in, tot blijdschap van de patiënten van het militaire hospitaal en zo knapte op die Maandagavond het kleine cantinezaaltje van het hospitaal haast uit elkaar door het gedrag van de lopende patiënten die met moeite een plaatsje wisten te veroveren. Velen moesten zelfs buiten blijven staan.

Het cantinezaaltje bezit een vrij slechte toneelverlichting, een slechte accoustiek, een te klein toneel (voor een dergelijk ensemble als de Millers althans), noem maar op, maar de Millers brachten er het vuur in en hoe. „Eindelijk een orkest waar je eerst met strenge maatstaven critiek op zou kunnen geven”, hoorden we een enthousiaste fan. Maar waarom critiek? Het ongeëvenaarde samenspel, de unieke wijze van improviseren en de dolkommische scènes enerzijds, hun optreden voor de A.F.N. in Stuttgart, hun tournee door Frankrijk en de USA, anderzijds, zou elke vorm van technische critiek belachelijk maken.

De jazz-enthousiasten konden hun hart ophalen aan de stylistische kwaliteiten van een Ab de Molenaar (leider) met z'n solospel op de elektrische gitaar („Get up down stars!”), aan Eddy Doorenbos, eveneens gitaar en met z'n zwepende vertolkingen op 't gebied van (be-bop-) zang. Dan de bassist Fred Dubois, die in goede boogie-woogie solo's zijn fans van een uitstekende en beheerste rhythmische stijl liet proeven. Helaas scheen de bas niet dat volume te geven wat nodig was. Voorts de onvergetelijke pianiste en zangeres Pia Beck met haar improvisaties en niet te vergeten Sanny Day. „Ben jij van mij” door haar vertolkt met haar emotievolle stem, deed velen onzer weer even denken aan het jaar 1943, toen de Millers in hun oude samenstelling in het gebouw van K. en W. te Den Haag of in het concertgebouw te Amsterdam speelden. Ook nu heeft de inhoud van dit liedje een grote waarde voor ons.

Het orkest is nog het oude van vroeger, schoon wel te merken is, dat Koen van Nassau, de vibrafoonman, ziek te Batavia ligt. Ze speelden weer met hun voortreffelijk samenspel terwijl ze in de nummers originele trekjes wisten te geven, die dikwijls lachorkanen deden vormen. Om zuiver te genieten van de technische kwaliteiten van dit sextet was het programma niet erg geschikt, daar

in de nummers te veel show werd weggegeven. Het leek me trouwens dat na het Amerikaanse tournee de leden zich de typische Amerikaanse vrije improvisaties hebben aangemeten waardoor een nummer meer wordt „verkocht”, doch waarbij aan de jazz als zodanig enige afbreuk wordt gedaan. We hoorden vele oude nummers (zoals Lady be good) die echter -de Millers eigen- vele nieuwe vondstjes bezaten en het beluisteren nieuw genot verschaften.

We geloven dat de Millers ook op de Oostkust overal zo'n daverende ontvangst zullen krijgen als in het zaaltje van het militaire hospitaal en net zoals daar, na afloop een juichend publiek zullen vinden. In de hospitaalcantine werd het zaaltje tenminste zowat afgebroken en de Millers moesten wel enige toegiftjes geven. Onder andere bestond deze toegift uit het bekende „Blue sky's” met zang van Ed en het nieuwe Amerikaanse nummer „Smoke” met zang van 't trio Ed, Pia en Sanny.

(14 April treden ze voor burgers en officieren in de Witte op, terwijl Zaterdag de 16e, de Millers hun krachten in de AMVJ voor militairen beneden de rang van officier zullen openbaren).

Succes lui, en beterschap met Koen!

(R.L.M.)

DE MILLERS

V.l.n.r. Pia Beck, Sanny Day, Koen van Nassau, Fred Dubois, Ab de Molenaar en Eddy Doorenbos.

RANTSOENEN

— IN APRIL —

Op bon G verstrekt de welzijnsverzorging voor de maand April het volgende rantsoen:

5 hele flessen bier; 300 stuks sigaretten; 7 stuks chocolade; 4 doosjes lucifers; 5 stuks scheermesjes; 1 stuk scheerzeep; 1 doos schoensmeer; 1 tube tandpasta; 3 stuks toiletzeep; 1 ons sweets; 2 pakjes kauwgum en 1 pakje shagtabak, terwijl officieren en onderofficieren nog 2 flessen import genever en 1 fles loco likeur ontvangen. Bon G (Gerard) inleveren voor 16 April '49.

Vraag en aanbod

In het verzoekplatenprogramma „VRAAG & AANBOD” op Donderdag 21 April a.s. te 19.30. zullen voor de ondervolgende personen platen worden gedraaid.

Voor zuster Edith van Herk verpleegster in het mil. hosp. a/d Boolweg alhier, op verzoek van de fam. van Herk te Rotterdam.

Voor soldaat 1e klas H. Driemel 31ste B. hosp. te Medan, op verzoek van zijn vrienden uit villa „Weltevreden”.

FANCY FAIR

In de AMVJ heeft Zaterdag 2 April l.l. een drukbezochte fancy-fair plaats gevonden onder auspiciën van de huisvrouwenvereniging en onder leiding van mevrouw R. Scholten Snijders. Huisvrouwen uit de diverse kringen der Medanse samenleving hebben eendrachtelijk een geslaagd feest in elkaar weten te boksen. In de talloze stands brachten de dames met gloed ende verve hun loten aan de man en wisten de bezoekers in hun tenten te lokken, wel te verstaan de tentjes waar men ballen kon gooien, buksschieten, kon trouwen, bonen raden of zich begeven in het rad van avontuur.

Een stand van „culturele zaken” trok veel toeschouwers die de beoefening van de battikkunst bewonderden terwijl ook een gamelan orkest en een wajang-orang groep een staaltje Indonesische kunst lieten zien. Onder de bezoekers -waarbij uiteraard vele militairen waren, die voor het goede doel zich graag door de lieflijke dames wat centen uit de zak lieten kloppen,- bevonden zich alle voor-aanstaande burger- en militaire autoriteiten.

Men schat het aantal bezoekers op 1500 mensen terwijl de fabelachtige som van 20.000 gulden is opgebracht die ten goede zal komen aan de bevolking in de noodlijdende gebieden. In alle opzichten een geslaagd feest.

REQUISietenPOOL

Maandag 4 April vond aan de Sociëteitsweg te Medan onder grote belangstelling de opening plaats van de requisietenpool, een instelling welke militairen en burgers in staat stelt tegen geringe prijs goederen te huren die nodig zijn voor het opvoeren van toneelstukken. Mevrouw van Wijck-Tuyn fungeert als voorzitter in deze pool welke door de gezamenlijke krachtsinspanning van de dienst welzijnsverzorging, burgerzorg, Rode Kruis, Medanse Toneelvereniging en AMVJ tot stand is gekomen. Militairen die pruiken, décors en wat niet al nodig hebben om een geslaagde toneelopvoering te geven, moeten hun aanvragen eerst bij hun welzijnsverzorgingsofficier indienen.

FILMJEEPS in aantocht

Naar wij vernemen, zijn er thans 11 filmjeeps in Indonesië gearriveerd, geschonken door het thuisfront en Nederlanders in het buitenland.

De jeep zijn als volgt verdeeld:

Filmjeep „Nederl.-Curaçao” voor West-Java (Bantam en Krawang), „North-State” voor West-Java (Bandung), „Denemarken” voor Midden Java, „Coca-Cola en Van Nelle” voor Palembang, „De Kuiper” voor Makasar, „Zwanenberg” voor Padang, „Het Vrije Volk” voor Bandjir Masin, „De Niwin (nog niet geadopteerd) voor Pontianak, „Tien Gemeenten” (t.w. Zevenhuizen, Berckel en Roderijs, Pijnacker, Bleiswijk, Nootdorp, Bergsenhoek, Leidsendam, Benthuizen, Zoetermeer en Moerkapelle) voor het territorium Midden Sumatra, „Eiland Ysselmonde en Dubbeldam” (t.w. de gemeenten Barendrecht, Dubbeldam, Heerjansdam, Hendrik-Ido-Ambacht, Poortugaal, Rhoon, Ridderkerk en Zwijndrecht) voor het territorium Midden Java en.....

voor het territorium Medan de filmjeep „Kwatta”.

UITSLAG tekenwedstrijd

Op 15 Februari jl. sloot de tekenwedstrijd, uitgeschreven door het hoofdbestuur der S.C.V.T. (Tuberculose) bestrijding in Indonesië).

De prijswinnaars

afdeling gewone ontwerpen:

- 1e prijs, dpl. sld. Ben Duyvelshoff, 32 cie. A.A.T., Soerabaja.
- 2e „ „ idem
- 3e „ „ idem
- 4e „ „ dpl. sld. Dries Engelen, 1 Pel 4-5-11 R.I. Medan
- 5e „ „ dpl. sld. G. Meinen, M.L. 13 V.B. te Padang.
- 6e „ „ dpl. korpl. W. Hessels, 32e Hp. V.A. Staf, Semarang.
- 1e troostprijs, korpl. A. van Steyn, Verb. Afd. A.H.K., Batavia.
- 2e troostprijs, korpl. C. A. Rietveld, 1-1-A.A.T., Batavia.

afdeling caricaturen:

- 1e prijs, sergt. J. Huizinga, Dienst voor Legercontacten, Batavia.
- 2e „ „ idem
- 3e „ „ idem
- 4e „ „ korpl. H. F. Bode, 1e comp. L.T.D. 11, Meester Cornelis.
- 5e „ „ idem
- 6e „ „ sergt. J. Huizinga, Dienst voor Legercontacten, Batavia

TOT onze spijt kunnen wij het radio-programma van Radio Medan voor de week van 17 t/m 23 April in dit nummer niet plaatsen, daar Radio Medan ons de programma's nog niet heeft doen toekomen.

WIM SLIKHUIS WEER THUIS

met vier gouden medailles

Precies een dag voor de vierde verjaardag van zijn blond zoontje Wim, is Wim Slikhuis met de „The Flying Dutchman PH-DTI” in Schiphol gearriveerd. Zijn vrouw en kinderen, familieleden, vrienden, en Hennings van A.A.C. verwelkomden hem met bloemen. Toen hij zich dan eindelijk had losgerukt zei hij: „Nee”. Omdat we hem vroegen of hij vermoeid was. Niet moe dus, hoewel hij dien nacht niet had geslapen. Hij had er de voorkeur aan gegeven om te praten met de steward en de boordmechanici. En met de stewardess. Maar hij was wel blij weer thuis te zijn. Twee maanden hotelleven is, ondanks de voortreffelijke zorgen van kolonel Bestebreurtje, exparachutist en schaatsenrijder, nu zakenman in New York, en ondanks de hartelijkheid van andere Nederlanders en Nederlanders, niet alles.

Over de trip zelf bleek hij enthousiast, aldus het „Parool”. Niet om die vier 18 karaats gouden en drie andere medailles, die hij in zijn koffer had; het contact met de atleten zelf was hem zo goed bevallen. En met de journalisten, hoewel er de eerste avond in zijn New Yorkse hotelkamer een journalisten-oogkrachtig met de vuist werd gesloten toen er enig meningsverschil ontstond over het stellen van een vraag.

Ja, die Bestebreurtje had zeer veel voor hem gedaan. Regelde alles, verzorgde programma's, liet bekertjes met water aanrukken, zodat hij vóór de race nog even kon gorgelen. De eerste keer gorgelde hij niet in het rookhol, dat Madison Square Garden heet. De laatste 100 meter zat zijn keel dan ook potdicht.

„Waarom liep je steeds de mijl?” „Omdat de mijl daar h e t nummer is. En de relays, de estafettes, die de universiteiten onder elkaar uitvechten. Werkelijk uitvechten, want iedere finish is daar zeer scherp en bijna steeds aanleiding om een tegenstander tegen de balustrade te drukken. De hele atletiek is daar trouwens zeer hard. Trainen is daar buigen of barsten. Tweemaal per dag en vijfmaal per week. Vriezen of geen

vriezen: trainingsbroek uit en dan op tijd lopen. Broek aan, tien minuten warm lopen en dan weer zo'n krachttoer. Een keer of vier achter elkaar. Het aantal blessures is groot, maar het aantal goede atleten ook. „De organisatoren waren tevreden?” „Ontzettend tevreden. Ze hebben daar nog nooit zo'n indoorselzoen gehad als ditmaal met Bengtsson, Ahlden, Reiff, Hansenne en mij.” „En in Canada?” „Ik liep één wedstrijd in Canada, in Montreal. Toen kreeg ik 'n blessure en vond het welletjes.”

Thuis, in de Jan van Galenstraat, werd het een compleet feest. Speelgoed voor de kinderen, wat cadeautjes voor z'n vrouw, voorzichtig betasten van de medailles en toen met Yvonne (zijn dochter) en Wim Jr. op zijn nek de kamer rond. Hij trok nog wat met het been. Slikhuis is niet alleen een goed atleet, hij is ook een goed huisvader.

O.S.V.B.

Voetbal uitslagen van 23-3 t/m 3-4-1949.

1e Klasse.

Deli Mij. — Victoria 1-2; ML — LTD 1-2

2e Klasse A.

Sub Comp — Pl Genie 11-1; Behos — Unie 2-0; VMMA — LTD 2 2-0; AAT — ML 2 5-1; Behos — Sub. Comp. 1-3.

2e Klasse B.

ML 3 — 8e Genie VC 0-3.

3e Klasse B.

Unie 2 — ML 5 1-2.

Programma van 4-4 t/m 10-4 1949.

1e Klasse.

Victoria — ML 9 April Djalan Radja; Med. Poetra — Chung Hua 10 April Djalan Radja.

2e Klasse A.

VMMA — AAT 6 April; Terco — Pl. Genie 6 April; ML 2 — LTD 2 7 April.

Piet van de Pol was natuurlijk van de partij bij het wereldkampioenschap dat in Amsterdam werd gehouden. Naar het lijkt staat de Rotterdamse meester hier voor een moeilijk probleem, maar ongetwijfeld zal hij ook voor deze moeilijke stoot weer een oplossing weten te vinden.

KNVB - UITSLAGEN

De uitslagen van de op Zondag 3 April 1949 voor de KNVB gespeelde voetbalwedstrijden luiden:

Om het kampioenschap van Nederland

NOAD — VSV 0-2; Heerenveen — BVV 1-2.

Afdeling V

Sneek — Be Quick 3-2; CVAV — Velocitas 1-2; Emmen — HSC (beslissingswedstrijd) 1-2 (na verlenging); Emmen moet degradatiewedstrijden spelen.

Promotie- degradatie-wedstrijd tweede/ eerste klasse.

District I

Stormvogels — DWV 2-3; Sparta — ZFC 1-1.

District II

HVV — DHC 0-3; RCH — DFC 1-0.

District III

Labor — NEO 1-1.

District IV.

RBC — Helmond 4-0; TOP — Spechten 2-2.

District VI

Chevremont — Longa 1-1; Baronie — de Valk 2-0.

Semi-interland wedstrijd in Nijmegen:

Oost-Nederland — Franse amateurs 4-3.

Sportvaria

Wereldkampioenschap

biljarten kader 47/.

Het wereldkampioenschap biljarten kader 47/2 in Amsterdam werden voortgezet. De uitslagen van de derde ronde luiden:

Van Hassel slaat Galmiche 400 tegen 398 in veertien beuten met een hoogste serie van 112 tegen 119. Chassereau slaat Dufetelle 400 tegen 348 in 31 beurten en een hoogste serie van 59 tegen 60. Gabriels slaat de Ruyter 400 tegen 26 in vijf beurten met een hoogste serie van 207 tegen veertien. Van de Pol slaat Metz 400 tegen 214 in twaalf beurten met een hoogste serie van 159 tegen 67.

De uitslagen van de vierde ronde waren: van Hassel slaat de Ruyter 400 tegen 9 in drie beurten met een hoogste serie van 256 tegen acht. Hierdoor is het gemiddelde van van Hassel 133.33 hetgeen het hoogste gemiddelde is sedert de invoering van het kader 47/2 dus een wereldrecord tevens nieuw Europees record. Metz slaat Galmiche 400 tegen 184 in zes beurten met een hoogste serie van 139 tegen 89. Van de Pol slaat Chassereau 400 tegen 109 in twaalf beurten met een hoogste serie van 155 tegen 37. Gabriels slaat Dufetelle met 400 tegen 62 in negen beurten met een hoogste serie van 264 tegen 39.

De volgorde van het klassement is na de vierde ronde: Gabriels, van de Pol, van Hassel, Metz, Galmiche, Chassereau, Dufetelle, de Ruyter.

Boksen.

De wereldkampioen middengewicht Marcel Cerdan heeft in de zevende ronde van zijn over tien ronden gaande gevecht met de Engelsman Dick Turpin in de Empress Hall een knock out-overwinning behaald. Het was de eerste bokswedstrijd van betekenis van de Fransman sedert hij de wereldtitel veroverde.

Sportprogramma April '49

ZATERDAG 16 APRIL.

- Zwemwedstrijd voor de jeugd van 8 — 12 uur.
- Zwemwedstrijd voor senioren van 14 — 17 uur.

MAANDAG 18 APRIL.

- Voetbal: Medan Militair — Rest Medan 17 uur. (Kebon Boenga).
- Korfbal: wedstrijd op Benteng terrein 16 uur.
- Badminton tournoi: A.M.V. J. 19 uur.
- 15,16,17,18 April: Hockey tournoi (Kebon Boenga) om Patiala schild.

ZATERDAG 30 APRIL.

- Wandelmars: 25 K.M. door Medan.
- Voetbal: Indon. XI — Rest Medan.

Korfbal-tournoi

Voor het korfbal-tournoi, dat wordt georganiseerd op 2e paasdag 18 April op het Benteng terrein alhier, aanvang 4 uur des middags bestaat gelegenheid tot inschrijving tot Woensdag 13 April a.s. ten kantore M.L.O. alhier tegen betaling van F. 2.50 per team.

Voor de 2 finalisten wordt een medaille uitgelooft. Indeling en wedstrijdprogramma zijn te bekomen op Zaterdag 16 April a.s. ten kantore M.L.O., Serdangweg No. 3. Medan.

Badmintonners voor

Maandag 18 April, dus op de 2e paasdag, zal des avonds 7 uur een A en B badminton tournoi worden gehouden voor militairen en Europese burgers op het verlichte terras van de AMVJ in Medan.

Men kan ingeschreven worden voor: single, mixed double en heren double tegen betaling van f. 0.50 per nummer. Daartoe vervoeg men zich vóór Woensdag 12 April om 13.00 uur precies ten kantore M.L.O., gebouw Internatio. Voor het B tournoi kunnen uitsluitend nieuwelingen inschrijven en voor het A tournoi de gevorderden.